

Závazná stanoviska orgánů územního plánování od 1. 1. 2021 (novela stavebního zákona a správního řádu)

Koncept metodiky pro orgány územního plánování

Krajského úřadu Moravskoslezského kraje
odboru územního plánování a stavebního řádu

5. verze

Obsah

1. Úvod.....	1
2. Závazná stanoviska orgánů územního plánování od 1. 1. 2021	2
2.1. Lhůta pro vydání závazného stanoviska.....	2
2.2. Fikce závazného stanoviska	3
2.3. Lhůta a fikce u koordinovaného závazného stanoviska	3
2.4. Přezkum závazných stanovisek	5
2.4.1. Přezkum závazného stanoviska vydaného v zákonné lhůtě.....	5
2.4.2. Přezkum fiktivního závazného stanoviska	8
3. Otázka aktuálnosti závazného stanoviska	9
4. Seznam použitých zdrojů.....	10
Příloha č. 1 – Úplné znění relevantních ustanovení právních předpisů platné od 1. 1. 2021 s vyznačenými změnami.....	11

1. Úvod

Novela zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), provedená zákonem č. 403/2020 Sb. s účinností od 1. 1. 2021, obsahuje podstatné změny ve vydávání závazných stanovisek orgány územního plánování. Jedná se zejména o změny v § 4 stavebního zákona a § 149 správního řádu. Novela **nově výslovně zakotvuje lhůtu pro vydání závazného stanoviska, zavádí s tím související fikci souhlasu (tzv. souhlas mlčky) v důsledku uplynutí této lhůty a podstatně mění problematiku přezkumu závazných stanovisek** nadřízeným orgánem orgánu územního plánování.

Tento materiál se zabývá předmětnými změnami, a to zejména s ohledem na praktický postup při vydávání závazných stanovisek orgány územního plánování. Je tak určen jako pomůcka pro orgány územního plánování, které vydávají závazná stanoviska podle § 96b stavebního zákona, tj. pro obecní úřady obcí s rozšířenou působností, a pro nadřízené orgány orgánů územního plánování, které přezkoumávají závazná stanoviska, a které mohou v některých případech rovněž vydávat závazná stanoviska v „první instanci“, tj. pro krajské úřady.

Předmětná novela upravuje nejen ustanovení stavebního zákona, a tedy závazná stanoviska vydávaná podle stavebního zákona a pro jeho účely, ale upravuje rovněž § 149 správního řádu, které obsahuje obecnou úpravu závazných stanovisek. Změny obsažené v předmětné novele se tak nedotýkají pouze orgánů územního plánování, ale také dalších dotčených orgánů vydávajících závazná stanoviska a správních orgánů, které závazná stanoviska při své činnosti využívají. Závěry uvedené v tomto materiálu mohou být použitelné i pro jiné dotčené orgány (zejména s ohledem na koordinovaná závazná stanoviska), je ovšem vždy nutné odhlédnout od specifik a odlišností platných pro závazná stanoviska vydávaná orgány územního plánování (lze upozornit např. na závazná stanoviska podle § 4 odst. 12 stavebního zákona, pro která se nepoužije fikce dle § 4 odst. 9 téhož zákona).

Tento materiál nevylučuje použití současného metodického pokynu MMR „Závazná stanoviska orgánů územního plánování“, z roku 2018, 3. vydání (dále jen „Metodika MMR“). Metodika MMR se zabývá závaznými stanovisky vydávanými orgány územního plánování dle § 96b stavebního zákona. Toto ustanovení není nynější novelou měněno, a proto je Metodika MMR v tomto ohledu stále platná. **Nadále ovšem nejsou aplikovatelné kapitoly 2.5 a 2.13 Metodiky MMR.**

V současné době MMR vypracovává metodiku k závazným stanoviskům s ohledem na novelu správního řádu a stavebního zákona účinnou od 1. 1. 2021. Z tohoto důvodu je předložený materiál konceptem metodiky krajského úřadu, který bude následně aktualizován na základě zveřejněné metodiky MMR.

2. Závazná stanoviska orgánů územního plánování od 1. 1. 2021

Novela správního řádu provedená zákonem č. 403/2020 Sb. vkládá do § 149 nové odst. 4 a 5 (dosavadní odst. 4 až 7 se nově označují 6 až 9) a nově upravuje odst. 7 a 8. Novela stavebního zákona provedená zákonem č. 403/2020 Sb. (mimo jiné) nově upravuje § 4 odst. 9 až 11 a nově vkládá odst. 12. Pro přehlednost je v příloze č. 1 tohoto materiálu uvedeno plné znění § 149 správního řádu a § 4 stavebního zákona od 1. 1. 2021 s vyznačenými změnami.

Nově je zavedena zákonná lhůta pro vydání závazného stanoviska (platí obecně, nejen pro závazná stanoviska orgánů územního plánování). Dále je zavedena tzv. fikce souhlasného závazného stanoviska platná pro závazná stanoviska vydávaná pro účely postupů podle stavebního zákona. Lhůta a fikce závazného stanoviska platí taktéž pro koordinovaná závazná stanoviska dle stavebního zákona, u nichž se vlivem novely mění postup vydávání. Dosavadní speciální právní úprava přezkumu závazných stanovisek dle stavebního zákona je zrušena, v důsledku čehož je přezkum závazných stanovisek opět plně upraven správním řádem (kromě přezkumu fiktivních závazných stanovisek).

2.1. Lhůta pro vydání závazného stanoviska

Správní řád nově výslovně upravuje lhůtu pro vydání závazného stanoviska v ust. § 149 odst. 4. Výslovně tak stanovuje, že správní orgán vydá závazné stanovisko **bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů ode dne, kdy byl o vydání závazného stanoviska požádán**. Primárně je úkolem orgánu územního plánování vydat závazné stanovisko bez zbytečného odkladu, pokud to není možné, je stanovena mezní lhůta 30 dnů ode dne doručení žádosti o vydání závazného stanoviska. Tuto lhůtu lze prodloužit o dalších maximálně 30 dnů, pokud je **zapotřebí nařídit ohledání na místě (§ 54 správního řádu) nebo jde-li o zvlášť složitý případ. Orgán územního plánování musí o prodloužení lhůty vydat usnesení dle § 4 odst. 9 stavebního zákona, jinak platí základní lhůta 30 dnů** (jejím uplynutím pak nastává fikce – více níže). Toto usnesení se pouze poznamenává do spisu (nabývá právní moci poznamenáním do spisu), přičemž orgán územního plánování je povinen o tomto usnesení žadatele vyrozumět. **Jedná se o speciální režim prodloužení lhůty platný pro vydávání závazného stanoviska dle stavebního zákona**, a to právě s ohledem na skutečnost vzniku zákonné fikce uplynutím lhůty. Dle § 76 odst. 5 správního řádu se proti usnesení, které se poznamenává do spisu nelze odvolat.

Výše uvedená lhůta **přestane běžet**, pokud žádost o závazné stanovisko nemá náležitosti předepsané zákonem nebo trpí-li jinými vadami (např. nepřesnost, neurčitost, nesrozumitelnost, neúplnost způsobené např. nedostatečnou předloženou dokumentací, rozpory v podkladech apod.) a orgán územního plánování v souladu s § 149 odst. 5 správního řádu zároveň **vyzve žadatele k odstranění těchto vad** a určí mu k tomu přiměřenou lhůtu. Pro „stavění“ zákonného běhu lhůty (která začne běžet podáním žádosti) je tak nutné vydat předmětnou výzvu. Pouze po dobu odstraňování vad (tj. do odstranění vad nebo do uplynutí lhůty stanovené ve výzvě) tak neběží zákonná lhůta dle § 149 odst. 4 správního řádu. V případě, že žadatel vady neodstraní, a tyto vady brání vydání závazného stanoviska, orgán územního plánování sdělí žadateli, že závazné stanovisko nemůže být vydáno (formou sdělení dle § 154 správního řádu). O tomto následku musí orgán územního plánování žadatele poučit ve výzvě k odstranění vad. Tato výzva tak bude obsahovat – popis vad žádosti a výzvu k jejich odstranění, přiměřenou lhůtu a poučení o následcích neodstranění vad. Vzhledem k běhu lhůt a existenci fikce souhlasu je nutné **výzvu pro odstranění vad vydat bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů od podání žádosti nebo do 60 dnů od podání žádosti, pokud byla lhůta usnesením prodloužena. Pokud tak orgán územního plánování neučiní ze zákona automaticky nastává**

fikce souhlasného závazného stanoviska (více níže) – a již není podstatné, zda žádost byla úplná. Po odstranění vad žádosti **začne běžet nová zákonná lhůta** pro vydání závazného stanoviska (tj. bez zbytečného odkladu nebo 30 dnů s možným prodloužením).

V případě, že závazné stanovisko obstarává stavební úřad podle § 96b odst. 2 stavebního zákona má se za to, že lhůta podle § 149 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 4 odst. 9 stavebního zákona začíná běžet doručením (ve spisu stavebního úřadu dohledatelné) žádosti o vydání závazného stanoviska adresované orgánu územního plánování.

2.2. Fikce závazného stanoviska

Současně s výslovným stanovením zákonné lhůty pro vydání závazného stanoviska byla novelou zavedena, jako důsledek nedodržení zákonných lhůt, tzv. **fikce souhlasného závazného stanoviska bez podmínek** (§ 4 odst. 9 stavebního zákona). Dle důvodové zprávy k zákonu č. 403/2020 Sb. se jedná o prostředek ochrany před nečinností správního orgánu, ale od klasických opatření proti nečinnosti se liší v tom, že důsledky nečinnosti správního orgánu nastávají obligatorně přímo ze zákona. K fikci souhlasného závazného stanoviska by mělo docházet výjimečně, fikce by neměla znamenat rezignaci orgánů územního plánování chránit veřejné zájmy na jim svěřeném úseku veřejné správy.

Fiktivní souhlasné závazné stanovisko **obsahuje pouze výrok, tj. že záměr je přípustný bez podmínek**. Fiktivní závazné stanovisko tak **vzniká obligatorně ze zákona bez dalšího**, ovšem žadatel může orgán územního plánování požádat o vydání osvědčení o tom, že fikce závazného stanoviska nastala (postupem podle části IV. správního řádu). V řízení před stavebním úřadem však postačuje, když žadatel tvrdí, že nastala fikce souhlasného závazného stanoviska orgánu územního plánování. Stavební úřad je pak následně povinen ověřit tuto skutečnost u orgánu územního plánování.¹ Orgán územního plánování v takovém případě (buď v rámci vydání osvědčení nebo v rámci součinnosti se stavebním úřadem) musí jednoznačně ověřit a uvést, zda se jedná o stejný záměr, jaký byl předložen k vydání závazného stanoviska.

2.3. Lhůta a fikce u koordinovaného závazného stanoviska

Také pro koordinované závazné stanovisko vydávané dle § 4 odst. 7 stavebního zákona platí zákonné lhůty stanovené správním řádem v § 149 odst. 4 (tj. základní lhůta – bez zbytečného odkladu nebo 30 dnů ode dne doručení žádosti) a v § 4 odst. 9 stavebního zákona (tj. prodloužená lhůta o dalších 30 dnů). Aspekty počítání lhůty a nastolení fikce u koordinovaného závazného stanoviska však nejsou zákonem výslovně upraveny, je tak na každém správním orgánu, jak konkrétně upravuje interní systém vydávání koordinovaných závazných stanovisek, který je nutné přizpůsobit zákonné lhůtě a nastolení fikce. Je však doporučen následující postup.

Účelem koordinovaného závazného stanoviska dle § 4 odst. 7 stavebního zákona je výrazné zjednodušení pro žadatele, který v rámci jednoho úkonu ve věci získá „soubor“ závazných stanovisek dotčených orgánů. Na druhou stranu znamená vyšší nároky na úřad (koordinátora), který má za úkol v maximální možné míře svou činností zajistit a zkoordinovat vydání dílčích závazných stanovisek v jednom dokumentu (koordinovaném závazném stanovisku). Cílem této právní úpravy je, na základě jedné žádosti, učinit jeden (komplexní) úkon správního orgánu, a proto (pro účely praxe) s ohledem na počítání lhůty a nastolení fikce je žádoucí jednoznačně stanovit postup při vydávání koordinovaného závazného stanoviska, resp. zajistit běh lhůty zřetelně a jednotně pro celé koordinované závazné stanovisko (zákonná lhůta neběží pro jednotlivá dílčí závazná stanoviska zvlášť). S ohledem na tuto skutečnost tak nová právní úprava vkládá vyšší nároky na koordinaci ze strany koordinátora a větší potřebu spolupráce mezi koordinátorem a jednotlivými dotčenými orgány. I když tak zákon výslovně neurčuje, běh lhůty je v „rukou“ koordinátora, a proto **činnosti s vlivem na běh lhůty by měl provádět koordinátor**.

Běh lhůty je vázán na den doručení (kompletní) žádosti o vydání koordinovaného závazného stanoviska. Koordinátor tak nejdříve zjistí, zda **má žádost všechny požadované obecné náležitosti**. Koordinátor následně spolupracuje i s ostatními dotčenými orgány, a to s ohledem na jejich potřebu doplnění žádosti o další (pro ně relevantní) podklady (např. listiny a podklady, které jsou podstatné pro

¹ Důvodová zpráva k zákonu č. 402/2020 Sb., číslo: 403/2020 Dz, ze dne 25. 11. 2019.

posouzení souladu záměru s veřejnými zájmy chráněnými jednotlivými dotčenými orgány). K tomu by měl koordinátor určit dotčeným orgánům interní lhůtu (ne delší než základní lhůta pro vydání závazného stanoviska, jelikož běží základní lhůta od podání žádosti, jako by byla bezvadná). **Pokud žádost neobsahuje předepsané náležitosti** (byť jen pro vydání jednoho dílčího závazného stanoviska) **nebo trpí jinými vadami, koordinátor vyzve žadatele k odstranění vad**, určí mu k tomu lhůtu a poučí jej o následcích nesplnění této výzvy (viz. § 149 odst. 5 správního řádu). **Po tuto dobu neběží lhůta dle § 149 odst. 4 správního řádu pro koordinované závazné stanovisko jako celek.** Koordinátor by měl v rámci součinnosti informovat dotčené orgány o vydání této výzvy a informovat je, že lhůta neběží.

Zákonná lhůta běží od podání žádosti, příp. ode dne odstranění vad žádosti, pokud koordinátor vyzve k odstranění vad žádosti postupem popsáním výše. Koordinátor by s ohledem na § 4 odst. 9 stavebního zákona měl vždy činit tak, aby nedošlo k aplikaci fikce koordinovaného závazného stanoviska (jako celku). S ohledem na tuto povinnost koordinátora (tj. stihnout zkoordinovat všechna dílčí závazná stanoviska v zákonné lhůtě), tak koordinátor **určí interní lhůtu dotčeným orgánům k vydání dílčích závazných stanovisek tak, aby mohl vydat koordinované závazné stanovisko v zákonné lhůtě.**

V interně stanovené lhůtě mají dotčené orgány povinnost vydat dílčí závazné stanovisko, a v případě nutnosti prodloužit základní zákonnou lhůtu (pokud nastane zákonem předpokládaná situace na straně dotčeného orgánu – tj. potřeba ohledání na místě nebo jedná-li se o zvláště složitý případ) dotčený orgán vždy včas informuje koordinátora. **Koordinátor má následně povinnost prodloužit zákonnou lhůtu ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu a § 4 odst. 9 stavebního zákona, tj. vydá usnesení o prodloužení lhůty. Prodloužení lhůty je pak platné pro koordinované závazné stanovisko jako celek**, tj. pro všechna dílčí závazná stanoviska, bez ohledu na to, zda potřeba prodloužení lhůty vyvstala, byť jen u jednoho dotčeného orgánu. S ohledem na jednotný běh lhůty, tak opět musí učinit koordinátor, který následně přiměřeně prodlouží interní lhůtu pro vydání dílčích závazných stanovisek.

Interně stanovená lhůta koordinátorem však není pro dotčené orgány ze zákona závazná, resp. koordinátor nemá možnost vynutit splnění této lhůty u jednotlivých dotčených orgánů vydávajících dílčí závazná stanoviska, a s ohledem na to, tak může vzniknout situace, kdy dotčený orgán (nebo více dotčených orgánů) nevydá v rámci interně stanovené lhůty dílčí závazné stanovisko. **Fikce závazného stanoviska by měla dle důvodové zprávy nastávat v praxi výjimečně**, a proto by měl koordinátor učinit všechny kroky pro to, aby nenastala fikce koordinovaného závazného stanoviska jako celku (a to zejména z důvodu nesplnění interní lhůty jedním dotčeným orgánem). S ohledem na fikci tak existují dvě možnosti postupu koordinátora.

První varianta znamená, že koordinátor nevydá koordinované závazné stanovisko v zákonné lhůtě a nastane fikce souhlasu bez podmínek platná pro všechna dílčí závazná stanoviska (bez ohledu na to, zda nějaký dotčený orgán již dílčí závazné stanovisko vydal). To je varianta, ke které by se koordinátor neměl přiklánět, nebo pouze a jen ve výjimečných situacích.

Druhou variantou je „vyčlenit“ dílčí závazné stanovisko **k samostatnému vydání příslušným dotčeným orgánem**, a to dle § 4 odst. 7 stavebního zákona ve spojení s § 140 odst. 3 správního řádu. Dle § 140 odst. 3 a 4 správního řádu (které se použije přiměřeně) plyne, že „vyčlenění“ se činí usnesením, které se poznamenává pouze do spisu. Dle § 76 odst. 3 správního řádu pak platí, že o usnesení, které se poznamenává pouze do spisu se účastníci vhodným způsobem vyrozumí. I když se předmětné ustanovení aplikuje v daném případě přiměřeně, jeví se jako opodstatněné učinit „vyčlenění“ dílčího závazného stanoviska usnesením, které se zaznamenává do spisu, a to právě z důvodu jednoznačnosti, zda bylo závazné stanovisko vyčleněno k samostatnému vydání. Díky předmětnému usnesení pak lze také jednoznačně stanovit běh lhůty. Při „vyčleňování“ si lze představit dvě situace. Za prvé koordinátor vyloučí dílčí závazné stanovisko, které nebylo vydáno v interně stanovené lhůtě a u kterého hrozí, že nastane fikce. Koordinátor tak učiní usnesením poznamenaným do spisu a zároveň uvedením tohoto postupu v rámci koordinovaného závazného stanoviska, ve kterém nebude (vyčleněné) dílčí závazné stanovisko obsaženo. Tímto postupem jednoznačně vyrozumí o samostatnosti dílčího závazného stanoviska. Pro vyloučené závazné stanovisko pak stále běží stejná lhůta (tj. od podání žádosti o koordinované závazné stanovisko) a pouze s ohledem na „vyčleněné“ závazné stanovisko nastane fikce ze zákona dle § 4 odst. 9 stavebního zákona (pokud se nejedná o závazné stanovisko dle

§ 4 odst. 12 stavebního zákona). Pro jednoznačnost je dále doporučeno, aby koordinátor o skutečnostech, zda se na „vyčleněné“ dílčí závazné stanovisko vztahuje fikce ze zákona či nikoliv, v koordinovaném závazném stanovisku žadatele poučil. Za druhé může nastat opačná situace, kdy dotčený orgán „sepíše“ dílčí závazné stanovisko „včas“, avšak je důvodné podezření, že koordinované závazné stanovisko jako celek nebude vydáno v zákonných lhůtách. V daném případě se jeví jako vhodné dílčí závazné stanovisko (zejména pak pokud je nesouhlasné nebo souhlasné s podmínkami) vyčlenit k samostatnému vydání, což se opět učiní usnesením dle § 140 odst. 3 správního řádu. Vhodné je tento postup popsat v závazném stanovisku, které bylo vyčleněné k samostatnému vydání.

Je zapotřebí upozornit, že výše uvedená fikce **je vyloučena dle § 4 odst. 12 stavebního zákona** u závazných stanovisek vydávaných k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a u vyjmenovaných závazných stanovisek vydávaných orgánem ochrany přírody podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Pokud je součástí závazného stanoviska toto dílčí závazné stanovisko a dotčený orgán nesplní interní lhůtu stanovenou koordinátorem, koordinátor „vyčlení“ toto závazné stanovisko k samostatnému vydání (a to z toho důvodu, aby nenastala fikce souhlasu u těch ostatních dílčích závazných stanovisek, na které se výjimka dle § 4 odst. 12 stavebního zákona neaplikuje). Pro závazné stanovisko dle § 4 odst. 12 stavebního zákona, které je vyčleněno k samostatnému vydání běží stejná lhůta (tj. od podání žádosti o koordinované závazné stanovisko), ovšem jejím uplynutím se neaplikuje fikce souhlasu dle § 4 odst. 9 stavebního zákona.

2.4. Přezkum závazných stanovisek

Ust. § 149 správního řádu v případě závazných stanovisek je speciální vůči úpravě obsažené v § 156 správního řádu. Právní úprava obsažená v § 149 odst. 8 správního řádu vylučuje postup podle § 156 odst. 2 téhož zákona. Právní úprava tak neumožňuje orgánu územního plánování orgánu územního plánování své vlastní závazné stanovisko zrušit dle § 156 odst. 2 správního řádu (autoremedurou). Možnost přezkoumání závazného stanoviska (ať postupem dle odst. 7 nebo 8) je speciálně upravena v § 149 správního řádu a je v kompetenci nadřízeného orgánu územního plánování (dále jen „nadřízený orgán“). Orgán územního plánování může postupovat v souladu podle § 156 odst. 1 správního řádu, dle kterého platí, že *jestliže vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu trpí vadami, které lze opravit, aniž tím bude způsobena újma některé z dotčených osob, správní orgán je opraví usnesením, které se pouze poznamená do spisu*. Citované ustanovení směřuje na opravu tzv. „opravitelných vad“. Z uvedeného lze dovodit, že § 156 odst. 1 správního řádu (jehož obdoba je obsažena v § 70 téhož zákona) lze aplikovat na závazná stanoviska **pouze a jen v případě, kdy dochází k opravě zřejmých nesprávností**, které však **nemají za následek změnu ve věcném posouzení**. O aplikaci § 156 odst. 1 správního řádu v případě závazného stanoviska tak lze uvažovat pouze u opravy takových vad, které nemají za následek změnu ve výroku (např. z nepřipustného na přípustný). Nejčastěji tak půjde o pisatelské nesprávnosti a překlepy.²

Přezkum závazných stanovisek vydaných ve lhůtě je nově upraven pouze správním řádem (úprava přezkumu není nadále obsažena ve stavebním zákoně). S ohledem na fiktivní závazná stanoviska pak platí speciální přezkum dle § 4 odst. 10 stavebního zákona, což je ustanovení speciální vůči § 149 odst. 7 a 8 správního řádu.

2.4.1. Přezkum závazného stanoviska vydaného v zákonné lhůtě

Dle správního řádu jsou rozlišovány dva typy přezkoumání závazného stanoviska nadřízeným orgánem, a to dle § 149 odst. 7 a 8 správního řádu. Úpravu obsaženou v těchto dvou odstavcích je od sebe potřeba odlišovat, zejména proto, že tyto postupy mají odlišné důsledky (poskytují nadřízenému orgánu rozdílné pravomoci) a jsou vázány na odlišný běh lhůty.

Dále se rozlišuje přezkum fiktivního stanoviska, viz kap. 2.4.2 níže. Nadřízený orgán vždy musí nejdříve zkontrolovat, zda závazné stanovisko, které bylo vydáno od 1.1.2021, bylo vydáno ve lhůtě stanovené dle zákona nebo zda nenastala dříve fikce závazného stanoviska. **Platí, že uplynutím lhůty nastává fikce bez dalšího, přičemž pozdější vydání závazného stanoviska nemá na existenci fiktivního závazného stanoviska vliv**. Z tohoto důvodu, tak nadřízený orgán nejdříve musí

² Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s 745.

zkontrolovat, zda orgán územního plánování vydal předložené závazné stanovisko v zákonné lhůtě, či nikoliv.

2.4.1.1. Postup podle § 149 odst. 7 správního řádu

Postup dle § 149 odst. 7 správního řádu je možný pouze v rámci odvolacího řízení vedeného o odvolání proti rozhodnutí, které je podmíněno závazným stanoviskem (dále jen „podmíněné rozhodnutí“), pokud odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska. Odvolací orgán (druhoinstanční stavební úřad) si vyžádá od nadřízeného orgánu posouzení závazného stanoviska podle § 149 odst. 7 správního řádu. V rámci odvolacího řízení tak probíhá „kvazi“ odvolací řízení na úrovni dotčeného orgánu.³

Nadřízený orgán je povinen potvrdit nebo změnit závazné stanovisko bezodkladně nebo **nejpozději do 30 dnů** ode dne vyžádání potvrzení nebo změny závazného stanoviska. Tato lhůta může být prodloužena o dalších 30 dnů, a to z důvodu nařízení ohledání na místě nebo u zvláště složitých případů. Na prodloužení této lhůty se nevztahuje § 4 odst. 9 stavebního zákona, tj. nadřízený správní orgán o tomto prodloužení nevydává usnesení.

Posouzení závazného stanoviska dle § 149 odst. 7 správního řádu je **postup vázaný na odvolací řízení**, proto nadřízený orgán **posuzuje obsahovou správnost i zákonnost závazného stanoviska**.⁴ Obsahová správnost se posuzuje v rozsahu námitek obsažených v odvolání, popř. tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Výsledkem posouzení může být buď potvrzení nebo změna závazného stanoviska. Výsledný akt nadřízeného orgánu se nazve „**Závazné stanovisko nadřízeného orgánu podle § 149 odst. 7 správního řádu**“ (dále jen „závazné stanovisko nadřízeného orgánu“) a nadřízený orgán uvede, že je konečné a nelze se proti němu odvolat.⁵ Tento akt má taktéž formu závazného stanoviska a tvoří s přezkoumávaným závazným stanoviskem celek. Závazné stanovisko nadřízeného orgánu se doručuje odvolacímu orgánu a nabývá právních účinků doručením. **Vydáním závazného stanoviska nadřízeného orgánu se vůči prvoinstančnímu závaznému stanovisku vylučuje postup podle § 149 odst. 8 správního řádu.**⁶

Nadřízený orgán dle § 149 odst. 7 správního řádu posuzuje vedle věcné správnosti také zákonnost závazného stanoviska. Postup podle tohoto ustanovení umožňuje nadřízenému orgánu vady v zákonnosti závazného stanoviska „zhojit“ potvrzením nebo změnou závazného stanoviska (např. doplněním úvah správního orgánu). Toto ustanovení však **neumožňuje nadřízenému orgánu nezákonné závazné stanovisko zrušit**. V případě, že závazné stanovisko trpí takovými vadami, které nelze potvrzením nebo změnou odstranit (např. nedostatky ve zjištění skutkového stavu, rozpor v podkladech, nedostatek podkladů, porušení procesního postupu při vydávání závazného stanoviska apod.) nebo nemělo být závazné stanovisko vůbec vydáno, uplatní nadřízený orgán ex offio (z úřední povinnosti) postup podle § 149 odst. 8 správního řádu, a pro nezákonnost závazné stanovisko zruší v přezkumném řízení (viz. níže). Tímto postupem odpadne důvod posouzení závazného stanoviska dle § 149 odst. 7 správního řádu – nadřízený orgán o tom vydá sdělení (sdělení nadřízený orgán vydá z důvodu právní jistoty jeho postupu, zejména proto, že pro přezkum dle ust. § 149 odst. 8 správního řádu platí jiné lhůty než pro posouzení dle § 149 odst. 7 správního řádu).⁷

Závazné stanovisko vydané nadřízeným orgánem podle § 149 odst. 7 správního řádu je přezkoumatelné MMR podle § 149 odst. 8 správního řádu.

³ Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D., tamtéž, s. 745.

⁴ Viz. např. rozsudek NSS z 4. 9. 2019, č.j. 9 As 140/2019-22, rozsudek NSS z 30. 10. 2013, č.j. 4 As 20/2013-72

Toto posouzení nelze ztotožnit s přezkumným řízením.

⁵ Uplatní se analogicky § 89 odst. 2 správního řádu.

⁶ Rozsudek NSS z 29. 5. 2015, č.j. 9 A 219/2012-136: *Postup podle § 149 odst. 8 sř ve věci přezkumu stejné právní otázky je omezen pro případ, že již nedošlo k přezkumu této otázky v rámci odvolacího řízení postupem podle § 149 odst. 7 sř. Bylo by totiž proti smyslu koncepce přezkumného řízení, aby byla stejná právní otázka přezkoumávána stejným správním orgánem opakovaně.*

⁷ Petrmichl, V. K přezkumu závazných stanovisek v odvolacím řízení správním. *Právní rozhledy*, 5/2017, s. 157.

Nadřízený správní orgán může v rámci přezkumu závazného stanoviska zjistit, že došlo ke změně podkladů, na základě kterých bylo závazné stanovisko vydáno (např. změna v ÚPD, v projektové dokumentaci apod.) a daná změna má vliv na posouzení obsažené v závazném stanovisku. V takovém případě je závěrem nadřízeného orgánu sdělení, ve kterém konstatuje neaktuálnost závazného stanoviska (podmíněné rozhodnutí bylo vydáno bez závazného stanoviska), a tedy, že mělo být vydáno navazující závazné stanovisko v souladu s § 4 odst. 4 stavebního zákona, příp. závazné stanovisko nové, pokud nejsou splněny podmínky pro vydání navazujícího závazného stanoviska. Nadřízený orgán nenahrazuje úvahu prvostupňového dotčeného orgánu, tj. nevyhodnocuje záměr na základě nových podkladů, a nevstupuje do kompetence prvostupňového správního orgánu. O otázce aktuálnosti závazného stanoviska viz kap. 3 níže.

2.4.1.2. Postup podle § 149 odst. 8 správního řádu

Přezkum nezákonného závazného stanoviska ve smyslu § 149 odst. 8 správního řádu je speciální vůči postupu podle § 156 odst. 2 téhož zákona. Ve smyslu § 149 odst. 8 správního řádu je **vedeno přezkumné řízení, na jehož postup se bude přiměřeně aplikovat § 94 až 99 správního řádu** (nejčastěji zkrácené přezkumné řízení dle § 98 správního řádu).

Přezkumné řízení podle § 149 odst. 8 správního řádu **lze zahájit do 1 roku od právní moci podmíněného rozhodnutí**. Rozhodnutí o zrušení nebo změně závazného stanoviska musí nadřízený orgán vydat nejpozději do 15 měsíců od právní moci podmíněného rozhodnutí. Zákon tak stanovuje objektivní lhůtu pro přezkum, přičemž subjektivní lhůta platí podle § 96 odst. 1 správního řádu (tj. rozhodnutí v případě zkráceného přezkumu dle § 98 správního řádu nebo zahájení přezkumu lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se nadřízený orgán dozví o důvodu k provedení přezkumu). Toto přezkumné řízení je zahajováno **z moci úřední**. Podnět k přezkumu podle § 149 odst. 8 správního řádu může podat každý, a to kdykoliv, avšak na jeho zahájení není právní nárok. Pokud nadřízený orgán zjistí, že nejsou splněny podmínky pro přezkum (uběhla výše uvedená lhůta nebo platnost závazného stanoviska) nebo zjistí, že nejsou dány důvody pro přezkum (nezjistil nezákonnost) vydá o tom sdělení ve smyslu § 94 odst. 1 správního řádu.

Výsledný akt nadřízeného orgánu podle § 149 odst. 8 správního řádu bude **rozhodnutí**, kterým se přezkoumávané závazné stanovisko **změní nebo zruší**.⁸ **Formálně bude tento výsledný akt nazván jako rozhodnutí, jelikož je vedeno přezkumné řízení, ale materiálně a svým účinkem se jedná opět závazné stanovisko**, které není samostatně soudně přezkoumatelné. Jedná se o princip zachování formy, tj. akt výsledku přezkumu má stejnou formu jako přezkoumávaný akt.⁹ Rozhodnutí nadřízeného orgánu ve smyslu § 149 odst. 8 správního řádu tak není rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu, jelikož předmětem přezkoumání není rozhodnutí, ale tzv. jiný úkon (závazné stanovisko) a dále nesplňuje náležitosti dle § 67 správního řádu.

Nadřízený orgán v rozhodnutí ve smyslu § 149 odst. 8 správního řádu uvede, že se proti tomuto aktu nelze odvolat.¹⁰ Není vyloučeno, že rozhodnutí nadřízeného orgánu, kterým se změní závazné stanovisko, je předmětem posuzování podle § 149 odst. 7 správního řádu, pokud je proti podmíněnému rozhodnutí podáno odvolání, a jehož podkladem je závazné stanovisko, které bylo změněno ve smyslu § 149 odst. 8 správního řádu. Tento postup je umožněn z toho důvodu, že během přezkumu **podle § 149 odst. 8 správního řádu není posuzována věcná správnost závazného stanoviska, ale pouze jeho zákonnost** – změnou tak lze napravit pouze vady zákonnosti. Tento závěr je uveden v rozhodnutí NSS z 30. 10. 2013, č.j. 4 As 20/2013-73: *Nelze dojít k závěru, že bylo-li závazné stanovisko již jednou posouzeno z hlediska zákonnosti, není je již třeba zkoumat v odvolacím řízení z hlediska jeho věcné správnosti*.

Zrušení nebo změna závazného stanoviska, které bylo podkladem pro podmíněné rozhodnutí a které již nabylo právní moci, je důvodem pro obnovu řízení (§ 149 odst. 9 správního řádu).

⁸ Navrhovaný název: „Závazné stanovisko nadřízeného orgánu podle § 149 odst. 8 správního řádu“

⁹ Potěšil, L. Rozhodnutí v přezkumném řízení a soudní přezkum, *Právní rozhledy*, 19/2014, s. 659.

¹⁰ Otázka soudního přezkumu rozhodnutí ve smyslu § 149 odst. 8 správního řádu je v judikatuře soudu řešena různě. Srov. např. na rozsudek rozšířeného senátu NSS z 23. 8. 2011, č.j. 2 As 75/2009-113, rozsudek NSS z 23. 5. 2014, č.j. 4 As 42/2014-69.

V případě, že nadřízený orgán v přezkumu dle § 149 odst. 8 správního řádu **závazné stanovisko zruší, orgán územního plánování je povinen vydat nové závazné stanovisko**. Nová žádost o vydání závazného stanoviska se nepodává (ani se žádost nijak nepotvrzuje), jelikož zrušením závazného stanoviska došlo pouze ke zrušení stanoviska, nikoliv ke zrušení žádosti. Zrušením dle § 149 odst. 8 správního řádu se tak žádost stane žádostí doposud nevyřízenou. Je nutné upozornit, že na vydání nového závazného stanoviska se opět **aplikují lhůty dle § 149 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 4 odst. 9 stavebního zákona (tj. i fikce)**. Tato lhůta začne běžet od pravomocného zrušení původního (přezkoumávaného) závazného stanoviska (doručením) nebo případně od doručení spisové dokumentace vedené k závaznému stanovisku, která byla zapůjčena nadřízenému orgánu, pokud se jedná o dokumentaci ve fyzické podobě. Zároveň platí, že orgán územního plánování je při vydání nového závazného stanoviska vázán právním názorem uvedeným v rozhodnutí nadřízeného správního orgánu, kterým (původní) závazné stanovisko zrušil (§ 97 odst. 3 správního řádu).

2.4.2. Přezkum fiktivního závazného stanoviska

Fiktivní závazné stanovisko neobsahuje náležitosti dle § 149 odst. 2 správního řádu, protože obsahuje pouze závazný výrok, který vzniká ze zákona (tj. souhlas bez podmínek). Vzhledem k tomu, že fiktivní závazné stanovisko vzniká speciálním způsobem, taktéž jeho přezkum je upraven odlišně od přezkumu závazného stanoviska vydaného ve lhůtě. Z povahy věci pak nelze u fiktivního závazného stanoviska zkoumat jeho nezákonnost, ale pouze jeho věcnou správnost.

Speciální úprava obsažená v § 4 odst. 10 stavebního zákona stanovuje: *Jestliže v případě uvedeném v odstavci 9 větě druhé nebyly splněny předpoklady pro vydání souhlasného závazného stanoviska bez podmínek, vydá nadřízený správní orgán nové závazné stanovisko, kterým se závazné stanovisko podle odstavce 9 ruší. Nové závazné stanovisko lze vydat do 6 měsíců od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno.*

Z citovaného ustanovení vyplývá, že tento postup je **vázán na lhůtu 6 měsíců od právní moci podmíněného rozhodnutí. Jedná se postup ex offio (z moci úřední), který je aplikován v „různých fázích“ existence fiktivního závazného stanoviska** – před vydáním podmíněného rozhodnutí, v rámci odvolání proti podmíněnému rozhodnutí, po právní moci podmíněného rozhodnutí. Podnět k provedení postupu podle § 4 odst. 10 stavebního zákona může podat každý, a to kdykoliv. Nadřízený správní orgán může tento postup aplikovat také sám, pokud zjistí při své úřední činnosti, že nebyly splněny podmínky pro vydání souhlasného závazného stanoviska bez podmínek.

Pro výklad možností a způsobu přezkumu fiktivního závazného stanoviska je nutné rozebrat vztah mezi § 4 odst. 10 stavebního zákona a § 149 odst. 7 a 8 správního řádu. Tento vztah je postaven na tzv. principu subsidiarity – tj. podpůrného použití správního řádu vůči speciální úpravě obsažené ve stavebním zákoně. Ust. § 149 odst. 7 a 8 správního řádu se vůči § 4 odst. 10 stavebního zákona použije podpůrně. Ust. § 4 odst. 10 stavebního zákona nereaguje na všechny možné fáze existence fiktivního závazného stanoviska, ve kterých může být fiktivní závazné stanovisko předmětem posuzování nadřízeným orgánem. Vzhledem k principu subsidiarity se jednotlivá ustanovení použijí následovně:

Postup dle § 149 odst. 7 správního řádu se u fiktivního závazného stanoviska uplatní pouze **v rámci odvolání proti podmíněnému rozhodnutí a pouze v případě, že nadřízený orgán fiktivní závazné stanovisko potvrzuje**. Tj. pouze v tom případě, kdy nařízený orgán dospěje k závěru, že **mělo být vydané souhlasné závazné stanovisko**. Pokud nadřízený orgán dospěje k závěru, že je nutné fiktivní závazné stanovisko změnit, tj. mělo být vydáno závazné stanovisko nesouhlasné nebo souhlasné s podmínkami, pak postupuje nadřízený orgán podle § 4 odst. 10 stavebního zákona, tj. vydá nové závazné stanovisko, kterým to fiktivní zruší. Naopak nepoužije postup podle § 4 odst. 10 stavebního zákona v rámci odvolání, pokud dospěje k závěru, že mělo být vydáno závazné stanovisko souhlasné (bez podmínek), jelikož toto ustanovení neumožňuje fiktivní závazné stanovisko potvrdit. Postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu vydá nadřízený orgán opět závazné stanovisko, které pak s fiktivním závazným stanoviskem tvoří celek. Závazné stanovisko vydané nadřízeným orgánem podle § 149 odst. 7 správního řádu je přezkoumatelné MMR podle § 149 odst. 8 správního řádu.

Postup dle § 149 odst. 8 správního řádu se u fiktivního závazného stanoviska uplatní jen v případě, kdy **nadřízený orgán dospěje k závěru, že fiktivní závazné stanovisko (resp. závazné stanovisko) nemělo být vůbec vydáno**. Nadřízený orgán tímto postupem závazné stanovisko **zruší**

bez náhrady. Ust. § 4 odst. 10 stavebního zákona se v tomto případě nepoužije, jelikož neumožňuje nadřízenému orgánu fiktivní závazné stanovisko zrušit bez náhrady.

Mimo popsané situace se **v ostatních případech aplikuje speciální úprava obsažená v § 4 odst. 10 stavebního zákona.** Nadřízený orgán na základě podnětu nebo z vlastní úřední činnosti posoudí, zda k záměru byly splněny předpoklady pro vydání souhlasného závazného stanoviska bez podmínek. V případě, že nadřízený orgán zjistí, že tyto předpoklady byly splněny (netýká se postupu v rámci odvolání) nebo zjistí, že uplynula lhůta dle § 4 odst. 10 stavebního zákona nebo uplynula platnost fiktivního závazného stanoviska (také platnost fiktivního závazného stanoviska dle § 96b stavebního zákona vzniká ze zákona – tj. 2 roky dle § 96b odst. 5 téhož zákona), vydá o tom sdělení ve smyslu § 156 správního řádu. V případě, že nadřízený orgán zjistí, že k záměru mělo být vydáno nesouhlasné závazné stanovisko nebo souhlasné stanovisko s podmínkami, vydá nové závazné stanovisko postupem podle § 4 odst. 10 stavebního zákona, kterým fiktivní závazné stanovisko současně zruší. Výsledný akt se nazve „**Závazné stanovisko nadřízeného orgánu podle § 4 odst. 10 stavebního zákona**“.

Toto nové závazné stanovisko nadřízeného orgánu pak lze přezkoumat, a to buď v rámci odvolání proti podmíněnému rozhodnutí postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu nebo v přezkumném řízení podle § 149 odst. 8 správního řádu. Nadřízeným orgánem, který provede příslušné přezkoumání je pak MMR.

Pokud je vydáno nové závazné stanovisko po právní moci podmíněného rozhodnutí, pro které bylo podkladem zrušené fiktivní závazné stanovisko, je to důvod pro obnovu řízení.

3. Otázka aktuálnosti závazného stanoviska

Tato kapitola věnující se otázce aktuálnosti závazného stanoviska jako podkladu pro rozhodování nemá návaznost na novelu správního řádu a stavebního zákona platnou od 1. 1. 2021, nicméně vzhledem k účelu tohoto konceptu metodiky je předmětná kapitola zařazena jako doplnění informací k závazným stanoviskům a jejich vydávání.

Platí, že **pro rozhodnutí o umístění stavby je rozhodný právní a skutkový stav v době jeho vydání.** To znamená, že taktéž podklad pro rozhodnutí, kterým je (mimo jiné) závazné stanovisko orgánu územního plánování musí být v době vydání podmíněného rozhodnutí aktuální. Aktuálnost závazného stanoviska může být ovlivněna právě změnou v podkladech použitých pro vydání závazného stanoviska – od změn v projektové dokumentaci po změny v politice územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace, ke které dojde v mezidobí od vydání závazného stanoviska do vydání podmíněného rozhodnutí. Jinými slovy **závazné stanovisko musí být aktuální v době, kdy je jako podklad použité, tj. v době rozhodování stavebního úřadu, nikoliv k době vydání závazného stanoviska.**¹¹

Z této skutečnosti plyne, že pokud dojde ke změně v podkladech, na základě kterých bylo závazné stanovisko vydáno, je nutné, aby stavební úřad zažádal orgán územního plánování o vyhodnocení předmětné změny na posuzovaný záměr (resp. na závěry závazného stanoviska), a to v rámci součinnosti dle § 4 odst. 2 stavebního zákona.

Postupem orgánu územního plánování je pak vyhodnocení, zda předmětná změna v podkladu (projektové dokumentaci, politice územního rozvoje nebo v územně plánovací dokumentaci) měla vliv na posouzení obsaženém v závazném stanovisku, či nikoliv. V případě, že orgán územního plánování zjistí, že předmětná změna má vliv na posouzení záměru, a to tak že se **podstatně změnilly podmínky, postupuje podle § 4 odst. 4 stavebního zákona a vydá navazující závazné stanovisko.** V případě, že zjistí, že předmětná změna neměla vliv na posuzovaný záměr, tj. na závěry obsažené v závazném stanovisku, tak v rámci součinnosti sdělí své závěry stavebnímu úřadu.

V souvislosti s touto povinností je potřeba **apelovat na orgány územního plánování,** aby v případě blížící se změny v územně plánovací dokumentaci nebo v politice územního rozvoje, upozornili na tuto skutečnost stavební úřady. A to zejména z důvodu vzniku možné časové prodlevy mezi vydáním závazného stanoviska a vydáním podmíněného rozhodnutí stavebního úřadu. Předmětné upozornění by v nejlepším případě mělo být uvedeno **přímo v závazném stanovisku.** Znalost o pořizovaných

¹¹ Srov. např. rozsudek NSS č.j. 6 As 23/2006-98, rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22 A 74/2019.

změnách v územně plánovací dokumentaci nebo v politice územního rozvoje má orgán územního plánování, který by z pozice správního orgánu chránil veřejný zájem na úseku územního plánování měl pomocí tohoto nástroje (závazného stanoviska) zajistit, aby bylo rozhodováno v souladu s aktuální regulací v území.

4. Seznam použitých zdrojů

Důvodová zpráva k zákonu č. 403/2020 Sb., č. 403/2020 Dz, ze dne 25. 11. 2019.

Petrmichl, V. K přezkumu závazných stanovisek v odvolacím řízení správním. *Právní rozhledy*, 5/2017, s. 157

Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, 916 s.

Potěšil, L. Rozhodnutí v přezkumném řízení a soudní přezkum, *Právní rozhledy*, 19/2014, s. 659.

Judikatura:

Rozsudek NSS z 29. 5. 2015, č.j. 9 A 219/2012-136

Rozsudek rozšířeného senátu NSS z 23. 8. 2011, č.j. 2 As 75/2009-113

Rozsudek NSS z 23. 5. 2014, č.j. 4 As 42/2014-69

Rozsudek NSS z 4. 9. 2019, č.j. 9 As 140/2019-22

Rozsudek NSS z 30. 10. 2013, č.j. 4 As 20/2013-72

Příloha č. 1 – Úplné znění relevantních ustanovení právních předpisů platné od 1. 1. 2021 s vyznačenými změnami

Modře vyznačeny změny zavedené novelou provedenou zákonem č. 403/2020 Sb. s účinností od 1. 1. 2021.

§ 149 správního řádu

Rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem

- (1) Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.
- (2) Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.
- (3) Správní orgán usnesením přeruší řízení, jestliže se dozvěděl, že probíhá řízení, v němž má být vydáno závazné stanovisko.
- (4) Správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska vydá závazné stanovisko bez zbytečného odkladu, nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy byl o vydání závazného stanoviska požádán. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvláště složitý případ.
- (5) Nemá-li žádost o vydání závazného stanoviska předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, vyzve správní orgán žadatele k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků žádosti. Neodstraní-li žadatel vady žádosti, které brání vydání závazného stanoviska, správní orgán písemně sdělí žadateli, že závazné stanovisko nemůže být vydáno. Po dobu odstraňování vad žádosti lhůta pro vydání závazného stanoviska neběží. Ode dne odstranění vad žádosti počne běžet nová lhůta pro vydání závazného stanoviska.
- (6) Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
- (7) Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvláště složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.
- (8) Nezákoně závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Přezkumné řízení lze zahájit do 1 roku od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno; závazné stanovisko nelze v přezkumném řízení zrušit nebo změnit po uplynutí 15 měsíců od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákoně závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.
- (9) Zrušení nebo změna závazného stanoviska je v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení.

§ 4 stavebního zákona

[Postupy a varianty řešení]

- (1) Orgány územního plánování a stavební úřady přednostně využívají zjednodušující postupy a postupují tak, aby dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány a aby v případě, kdy lze za podmínek tohoto zákona vydat v dané věci, zejména u jednoduchých staveb, pouze jedno rozhodnutí, upustily od dalšího povolování záměru. Pokud je spolu se stavbou hlavní předmětem žádosti nebo ohlášení soubor staveb, stavební úřad všechny stavby projedná v režimu stavby hlavní. Stanoví-li tak tento zákon, mohou orgány územního plánování a stavební úřady uzavřít s žadatelem veřejnoprávní smlouvu místo vydání správního rozhodnutí. Tím nesmí být dotčena práva a oprávněné zájmy dotčených osob a zájmy dotčených orgánů.
- (2) Orgány územního plánování a stavební úřady postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona. Dotčené orgány vydávají
  - a) závazná stanoviska pro rozhodnutí a pro jiné úkony stavebního úřadu nebo úkony autorizovaného inspektora podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak,
  - b) stanoviska, která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jejichž obsah je závazný pro politiku územního rozvoje a pro opatření obecné povahy podle tohoto zákona.Pro obsah stanoviska se použije § 149 odst. 2 správního řádu obdobně.
- (3) Obsahuje-li posuzovaný návrh varianty řešení, dotčený orgán posuzuje každou variantu samostatně.
- (4) Dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnilly podmínky, za kterých bylo původní stanovisko nebo závazné stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží.
- (5) V řízeních podle části čtvrté tohoto zákona se nepřihlíží k závazným stanoviskům dotčených orgánů ve věcech, o kterých bylo rozhodnuto v územně plánovací dokumentaci, v územním rozhodnutí nebo v územním opatření o stavební uzávěře anebo v územním opatření o asanaci území, nejde-li o závazné stanovisko uplatněné na základě nově zjištěných a doložených skutečností podle odstavce 4.
- (6) Stanoví-li dotčené orgány ve svém závazném stanovisku podmínky, jsou příslušné kontrolovat jejich dodržování; stavební úřad poskytne součinnost potřebnou ke kontrole těchto podmínek.
- (7) Je-li dotčeným orgánem podle zvláštních právních předpisů tentýž orgán veřejné správy, vydává koordinované stanovisko nebo koordinované závazné stanovisko, zahrnující požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které hájí. Koordinované stanovisko nebo koordinované závazné stanovisko lze vydat pouze v případě, nejsou-li požadavky na ochranu dotčených veřejných zájmů v rozporu. Ustanovení správního řádu o společném řízení se použijí přiměřeně.
- (8) Orgány územního plánování a stavební úřady projednávají protichůdná stanoviska nebo protichůdná závazná stanoviska dotčených orgánů. Dojde-li k rozporu mezi příslušnými orgány podle tohoto zákona a dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, postupuje se podle správního řádu.
- (9) **O prodloužení lhůty k vydání závazného stanoviska podle správního řádu vydá dotčený orgán usnesení, které se pouze poznamená do spisu, a dotčený orgán vyrozumí o této skutečnosti žadatele. Jestliže není závazné stanovisko dotčeného orgánu vydáno ve lhůtě pro jeho vydání, považuje se za souhlasné a bez podmínek.**

- (10) Jestliže v případě uvedeném v odstavci 9 větě druhé nebyly splněny předpoklady pro vydání souhlasného závazného stanoviska bez podmínek, vydá nadřízený správní orgán nové závazné stanovisko, kterým se závazné stanovisko podle odstavce 9 ruší. Nové závazné stanovisko lze vydat do 6 měsíců od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno.
- (11) Lhůty pro zahájení přezkumného řízení a zrušení nebo změnu závazného stanoviska v přezkumném řízení u závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. a), které je podkladem pro jiný úkon stavebního úřadu, počínají běžet ode dne, kdy jiný úkon nabyl právních účinků. Lhůty pro zahájení přezkumného řízení a zrušení nebo změnu závazného stanoviska v přezkumném řízení u závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. a), které je podkladem pro vydání certifikátu autorizovaného inspektora, počínají běžet ode dne vzniku práva provést oznámený záměr.
- (12) Odstavce 9 a 10 se nepoužijí na závazné stanovisko
- a) k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí,
  - b) orgánu ochrany přírody podle zákona o ochraně přírody a krajiny, kterým se
    1. vyslovuje souhlas k zásahům, které by mohly vést k závažnému nebo nevratnému poškození nebo ke zničení přírodního stanoviště v zájmu Evropských společenství nebo druhů v zájmu Evropských společenství,
    2. uděluje souhlas k činnostem podmíněným souhlasem orgánu ochrany přírody v ptačích oblastech,
    3. posuzuje splnění podmínek pro povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropské unie a podle zákona o ochraně přírody a krajiny,
    4. uděluje souhlas s činnostmi vymezenými v bližších ochranných podmínkách zvláště chráněných území, která byla vyhlášena k zajištění udržení příznivého stavu evropských stanovišť nebo stanovišť evropsky významných druhů, které jsou předmětem ochrany evropsky významných lokalit,
    5. posuzuje záměr z hlediska zájmů chráněných podle zákona o ochraně přírody a krajiny, a které je vydáno jako jednotné závazné stanovisko k zásahu do přírody a krajiny.